

Farský informátor Gréckokatolícka farnosť, Sárišké Ľierne

Roč.4., číslo. 5
11.04.2021

Milovaní!

Spoločenstvo veriacich je zhromaždením ľudí, ktorí sú už spasení! Majú istotu spásy! Tak to vraví Božie slovo. *A predsa nám to znie divne.* Znamená to, že už máme naozaj „všetko za sebou“ a už nemusíme nič robiť, sme spasení a nič už našu spásu nemôže ohroziť?

Martin Luther raz napísal svojmu priateľovi Melanchtonovi: „*Bud' hriešnik a smelo hreš, ale ešte smelšie ver a raduj sa v Kristovi... žiaden hriech nás nemôže oddeliť od Baránka, ani keby som smilnil a vraždil tisíckrát za deň!*“ *Myslím, že nám je jasné, že to nie je, ani nemôže byť tak.*

Možno aj tušíme, prečo nie: pretože **spása neznamená ničो dostať, ale niekým sa stať – Božím synom!**

Predstavte si, že otec kúpil synovi auto a je v garáži. On o tom ešte nevie. Synovi oznámia: *Dostal si najnovší model Porsche. Máš ho v garáži?*

Aké možnosti má syn v tejto situácii? Tri:

1. Neuverí, do garáže nepôjde a auto, hoci mu patrí a je jeho, nikdy mať nebude.
2. Uverí, pôjde do garáže, ale povie si: mňa to nebaví, ja to nevládnem, nemám vodičák, benzín je drahý... Hľadá dôvody prečo to nie je dobrý nápad... a tak to nechá tak. Bude ho síce mať, ale nebude ho nikdy používať.
3. Uverí, naučí sa jazdiť a bude ho používať naplno, veď je jeho vlastné!

Presne toľko isto možností máme voči svojej vlastnej spásе:

1. **Môžeme neuveriť.** Neuveriť v Boha, ako ateisti; alebo neuveriť, že by mne Boh mohol spásu darovať. Alebo, že nám ju už daroval a že nám už patrí. To je vlastné presvedčenie, ktoré spôsobuje, že ju nikdy vlastniť nebudeme. Pre vlastnú hlúposť budeme zatratení podľa Ježišových slov: „ *kto neuverí, bude odsúdený*“ (Mk 16,16). Len preto, že sme neuverili v spásu...

2. **Môžeme odmietnuť.** Možno sa mi páči hriech. Verím, že Boh mi daroval spásu, ale mne sa nechce žiť ako Boh. Chcem žiť vo svete. Nechcem meniť svoj život. Presne tento postoj vane z Lutherovho výroku. Ale Boží Syn je bez hriechu (2 Kor 5,21); byť Božím synom znamená tiež byť bez hriechu (1 Jn 5,18). Ježiš nikdy nepovedal: „*Budem smelo hrešiť, veď som Božím Synom a Otec ma nikdy neodvrhne, ani neodsúdi!*“ Ani kresťan si nemôže povedať: „*Môžem smelo hrešiť, lebo veď Ježiš ma už aj tak spasil!*“ Ak nechcem opustiť hriech, znamená to, že nechcem žiť Boží život, nechcem sa podobáť na Ježiša. Otec mi ho daroval, ale ja ho nechcem používať. Ak niečo nemáme, alebo aj máme a nepoužívame to, je to to isté...

3. **Uveríme a prijmeme.** Uveríme, že už sme Boží synovia, **prijmeme ho a naučíme sa ho žiť v plnosti!**

Nie je teda možné prijať spásu bez zmeny... najlepšie úplne, „*odkukajúce*“ od Božieho Syna. Byť Božím synom znamená nechať zomrieť hriešneho človeka v nás.

Sme Boží synovia a dcéry, a *sme* naplnení tým istým Duchom, ako Ježiš. Preto výzva „*byť ako Ježiš*“ už pre nás nie je strach naháňajúcou neuskutočiteľnou

požiadavkou, ale vzrušujúcou šancou, ktorú máme. Inými slovami: Prečo by kresťan nejasal, keď môže v moci Ducha konať to, na čo by si ako normálny človečik nikdy ani len pomyslieť nemohol?

A je tu ešte aj iný dôvod na radosť. *Ešte raz príklad s autom. Ak by otec povedal synovi: Ak si ho zaslúžiš, tak ti ho raz kúpim. Čo urobí syn? Začne driať. V pote robí vodičák – a žije v strachu... ak to nezvládne, otec mu auto nekúpi. A ak to aj zvládne – bude to stačiť, aby si ho zaslúžil? A nemal by popri tom ešte niečo urobiť, aby otca obmäkčil? Ak áno, čo; a koľko, aby to stačilo? Zas sa dostávame k strachu a neistote – a možno aj k vypočítavosti: koľko ešte musím a čo už nemusím...?*

Určite je to iné, ak už auto má. Vodičák si robí bez strachu, veď nemá čo stratiť. Veď keby aj náhodou neurobil skúšky, auto sa mu už predsa nestratí! Je jeho! Urobí ich o mesiac neskôr – žiadna tragédia!

My vieme, že spásu už máme. Už máme a vlastnime Božie synovstvo a s ním aj **Boží život**. Ak sme uverili a prijali tento dar, je náš! **Už len sa ho naučiť žiť.** V tomto úsilí už nemáme veľa čo stratiť. **Ak neprestaneme veriť, alebo ak tento dar neodmietneme, nemôžeme ho stratiť.**

Pre človeka, ktorý nemá istotu viery, je pád a slabosť desivou morou. Má strach, že kvôli tomu, mu Boh odoprie spásu, že si ju nezaslúži. Zúfa si, stane sa pokrytcom, popiera hriechy, potrebuje byť spravodlivým... bez hriechu... Alebo naopak je až príliš úzkostlivý a svedčie je takmer každodenná, aby sa „očistil“...

S istotou viery slabosť a pád prestávajú byť katastrofou. Sú krajne nepríjemné, znemožňujú nám v plnosti užívať Boží dar, nenávidíme ich, ale nie sú katastrofou. Lebo vieme, že Ježiš nad hriechom *už zvíťazil* a my *už máme* podiel na tomto Jeho víťazstve: „*Veď všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera. Veď kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je, Boží Syn?*“ (1Jn 5,4n). **A preto si môžeme slobodne priznať svoju slabosť a svoje hriechy a pritom nestratiť nádej, ani obrovskú radosť,** ktorú máme v Ježišovi Kristovi. Pavol píše: „*Preto mám záľubu v slabostiach, v potupe, v núdzi, v prenasledovaní a v úzkostiach pre Krista; lebo keď som slabý, vtedy som silný.*“ (2 Kor 12,10).

Život kresťana po uverení už nie je úsilím o získanie spásy, ale etapou zmeny myslenia od všetkého, čo mu bráni naplno žiť tento nový život spasených!

Na tejto ceste prechádzame dvomi spôsobmi:

- **Pri prvom** uveríme Ježišovi a prijmeme Jeho dar. Prežívame radosť a s odhodlaním sa rozhodneme naučiť v plnosti žiť tento nový život, ktorý sme dostali. Ale rýchlo zabúdame, že **všetko toto je Dar a bez Ježiša nemôžeme nič urobiť** (Jn 15,5). **Namiesto toho sa usilujeme hoci len časť zvládnuť sami.** Sami sa rozhodujeme, v čom a ako svoj život zmeníme a ako budeme slúžiť Kristovi... Všetko robíme *my*. **Ježiš je v našom živote iba hosť: vzácny, vznešený a ctený, ale iba hosť, nie pán a vládca; iba pomocník, nie hlavný uskutočňovateľ.**

- **Pri druhom** spoznáваме, že to takto nejde. Zistujeme, že sa sami nedokážeme od hriechov očistiť – **musíme sa nechať od nich očistiť Kristom.** Zistujeme, že naše predstavy nemusia byť vždy v jednote Božím plánom.

Preto svoj život odovzdávame Kristovi. **Priznávame si svoju úplnú hriešnosť, bezmocnosť a neschopnosť.** Priznávame si, že nie sme schopní ani zanechať hriech, ani sa zmeniť, ani nič... **A pokorne prosíme Ježiša, aby On začal úplne a vo všetkom riediť a viesť náš život, aby On rozhodoval o všetkom a aby On začal v nás konať**

svoje dielo – s troškou našej pomoci. Odteraz je v našom živote doma On – my sme už len akoby hostia a pomocníci!

Jedným z nástrojov Božieho myslenia je aj spoločenstvo. Je to ako s kameňmi v rieke: inášané prúdom narážajú jeden na druhý, až sa ich hrany krásne zaoblia.

Podobne **spoločenstvo nie je zhromaždenie dokonalých ľudí.** Nie sú to ľudia, ktorí si úžasne a vo všetkom rozumejú. Naopak, **Ježiš bude vyberať na svetlo slabosti jednotlivých členov,** ktorí si nimi budú liezť na nervy – ale len preto, **aby sme sa naučili druhých prijímať takých, akí sú a milovať ich takí, akí sú – lebo tak ich miluje Boh!**

Budú medzi nimi na mnohé veci aj rôzne názory. Nieкто sa bude rád modliť ružec. Iný túto modlitbu nebude môcť „ani cítiť“. **A nebude to tak preto, aby sa hádali a obviňovali, ale aby sa jeden od druhého učili a spolu oslavovali Boha v odlišnosti!**

Je to tak možné preto, lebo si uvedomujú dve veci:

- **Že to Ježiš do spoločenstva vybral práve týchto ľudí a používa ich** práve na to, aby nás skrze ich slabosti, nedokonalosti a skrze ich odlišnosti očisťoval a stvárnňoval – práve tak, ako sa to deje s tými kameňmi v rieke. A pretože mi ich Ježiš vybral, sú tými najlepšimi na svete a toto spoločenstvo, v ktorom sme, je to jediné a najlepšie na svete, ktoré špeciálne pre mňa Ježiš vymyslel a pripravil od stvorenia sveta!

- **Že Ježiš je prítomný medzi nami a pre nás práve v týchto ľuďoch.** Ježiš ku mne prichádza práve v týchto ľuďoch a preto oni sa stávajú v mojimi priateľmi.

Keby sme nemali toto poznanie a presvedčenie, zakrátko by sme sa v spoločenstve, vo farnosti „zožrali“. S ním ale budeme naopak míľovými krokmi napredovať na ceste očisťovania a stále plnšieho osvojovania si Daru nového života, ktorý sme od Ježiša dostali.

Martin Krajňák

Farské oznamy: 11. apríl 2021 – Šarišské Čierne, Cigla

- **Verejné bohoslužby: od 19. apríla 2021 sú povolené.** Bližšie informácie: <http://www.grkatpo.sk/?spravy&id=3495>
 - **Obsadenosť: jedna osoba na 15 m²;** Šarišské Čierne 14 osôb; Cigla 14 osôb. **Sedenie v chráme** bude v dištančnej vzdialenosti minimálne 2 m rozstupoch (mimo osôb žijúcich v jednej domácnosti).
 - **Dišpenz:** stále platí dišpenz od nedeľnej a sviatočnej neúčasti na Eucharistii.
 - **Informácie:** www.mojakomunita.sk/web/gkc-farnost-sarisske-cierne/domov
 - **Sledovanie bohoslužieb v médiách:** TV LUX: sv. liturgie v 1., 3. a 4. sobotu o 07.00 hod.
 - **www.logos.tv/zive-prenosy:** sledovanie online slávení.
 - **Finančná podpora:** nakoľko sme sa dostali v týchto časoch do zložitej finančnej situácie, prosíme vás o finančnú podporu, ak môžete:
 - **Číslo účtu: Šarišské Čierne: SK05 0900 0000 0050 3711 0003**
 - **Číslo účtu: Cigla: SK81 0200 0000 0041 7446 8955**
 - **Ďakujeme!**
-

LITURGICKÉ SLÁVENIA 12.04.2021-25.04.2021

Pondelok 12. apríl	17.00 SL	* Marián, Helena, Kristián, Marián, Klaudia
Utorok 13. apríl	17.00 CSL	* Peter, Anna, Peter, Helena s rod., Janka, Jaro, Helena
Streda 14. apríl	17.00 CSL	* úmysel Jozefa Zdržanlivosť od mäsa s pôstom
Štvrtok 15. apríl	08.00 CSL	+ Mária Paligová
Piatok 16. apríl	17.00 SL	+ Rudolf, Evelína, Michal Zdržanlivosť od mäsa
Sobota 17. apríl	08.00 CSL	+ Mária Paligová
Nedeľa 18. apríl	08.00 Cigla	Tretia nedeľa po Pasche ◊ myronosičkách
	09.30 SL	

Pondelok 19. apríl	17.00 SL	«Dnešným dňom sú povolené verejné bohoslužby» + Mária Paligová
Utorok 20. apríl	17.00 CSL	* Peter, Anna, Peter, Helena s rod., Janka, Jaro, Helena
Streda 21. apríl	17.00 CSL	* Anna, Marta
Štvrtok 22. apríl	08.00 CSL	+ Juliana, Mikuláš, Helena
Piatok 23. apríl	17.00 SL	* Ján, Katarína Voľnica
Sobota 24. apríl	08.00 CSL	* František, František, Janka, Patrik
Nedeľa 25. apríl	08.00 Cigla	Štvrtá nedeľa po Pasche - o porazenom Účasť veriacich z horného konca obce – od Mileny Snakovej a rod. Šivecovej Účasť veriacich z dolného konca obce – od Milky Snakovej a rod. Františka Baču Zbierka: Seminár
	09.30 CSL	
	11.00 CSL	

© Autor: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Narodenia presvätej Bohorodičky, Šarišské Čierne
Vychádza dvakrát mesačne. Zodpovedný: Martin Krajňák, správca farnosti
Kontakt: GkFÚ, Šarišské Čierne 5, 086 37; tel.: 0910 852 223, e-mail: sarisske.cierne@grkatpo.sk

FB: Farnosť Šarišské Čierne

Web: <https://www.mojakomunita.sk/web/gkc-farnosť-sarisske-cierne>